

mer og Finantsministeren troe, at de her uden videre kunne gaae til at løse. Man har ikke i England, hvor man dog er ganske anderledes vant til at behandle denne Sag end vi, prøvet at opstille den Fordring til Indkomstskattelovgivningen, at den skulde søge at udfinde den Stattepligtiges samlede Indkomst for af denne samlede Indtægt at tage en vis Procent. I en anden Retning nærme vi os principielt noget til, hvad der gjælder i England, idet vi nemlig have taget en dalende Bestatning for den Indtægt, der er under et vist Beløb. Men hvad gjorde man i Henseende til Hovedspørgsmaalet i Storbritannien, hvad fastholdt man, hvergang Skatten paany har været Gjenstand for Forhandling, ikke blot i Formen — Skatten blev oprindeligt paalagt for 3 Mar og paa lige Maade fornyet nogle Gange —, men ogsaa de to Gange, den med omtrent 10 Mars Mellemrum har været Gjenstand for en omfattende, fuldstændig Behandling? Man har holdt sig til de enkelte Indkomstkilder, man har sagt: Saa og saa Meget skal Eieren svare af al Forbeidendom, og anden fast Eiendom af dens aarlige Værdi, 7 Pence af hvert Pund o. s. v.; det er det Første. Man har dernæst sagt: Saa og saa Meget skal Brugeren af saadanne Eiendomme svare, det Halve nemlig, $3\frac{1}{2}$ (i Skotland $2\frac{1}{2}$) Pence af hvert Pund af den aarlige Værdi. For det Tredie har man beskattet al Indtægt, som reiser sig af Statsobligationer, Livrenter eller andre saadanne Indtægter ligesom ved Jorden med 7 Pence af Pundet. For det Fjerde har man beskattet al Indtægt, der reiser sig af Handel, Haandværk og anden Næring eller Industri, og endelig har man for det Femte beskattet enhver offentlig Embedsmand eller Bestillingsmand, Enhver, der har offentlig Pension eller Vartpenge eller Understøttelse, ligeledes med 7 Pence af Pundet. Undtagne fra Skatten vare oprindeligt alle de, der ikke havde 150 Lst. Indtægt. I denne Retning er der gjort forskellige Forandringer, man er, om jeg mindes ret, gaaet ned til 100 Lst.; man har udvidet Skatten til Irland; man har, hvis jeg ikke feiler, ladet Skattens Dalen begynde ikke med 150, men med 200 Lst.; men man har ikke rokket ved det store Fundament, ikke at stille sig den Opgave

at søge en Mand's samlede Indtægt, men at holde sig til de enkelte Indtægtskilder, som ere forskellige, og som nogenlunde kunne rammes. (Melthior: Procentvis!). Ja, procentvis. Vil det ærede Medlem foreslaae en fuldstændig Omdannelse af Udkastet saaledes, at han istedetfor en Skat af den samlede Indtægt foreslaaer en Skat af de enkelte Indtægtskilder, saa faae vi et heelt andet Procentssystem end det, der nu er foreslaaet, saa kunne vi nærmere forhandle den Sag, og vi skulle see, det bliver noget ganske Andet. Det er let at indsee, at han ikke til Fordeel for det hos os foreslaaede Procentssystem kan paaberaabe sig en Erfaring fra et Land, hvor Forholdene ere saa totalt forskellige. Vi, som kæmpe for at blive ved det System, som vi have, trods dets uægtelige Mangler, lide under en uhyre Ulempe, idet vi bestandig maae høre os foreholdt, hvad man har mærket og sølt ved de Erfaringer, som det har givet. Men, mine Herrer, der er en mærkelig Forskiel mellem, hvad man seer, og hvad man ikke seer. Hvad man har seet og oplevet, staaer meget levende for En, og det vilde være en overordentlig stor Fordeel for os under denne Sags Forhandling, hvis vi havde havt 1 eller 2 Mars almindelige Indkomstskats-Opgjørelser efter Procentsystemet over hele Landet, og Resultaterne herfra forelaae paa samme Maade som nu Resultaterne af Loven af 1864; jeg er aldeles overbevist om, at vi da skulde, den Gne efter den Anden, kunne paavise Ulemper og Misligheder saa skrigen, at de Herrer vilde forbauses derover. Det er naturligtvis Noget, som jeg ikke er istand til at kunne føre noget Beviis for her fra Landet (Afbrudelse af Dav id). Ja, min ærede Collega vil maaskee henvise til den gamle Indkomstskat fra Frederik den Sjettes Tid, men hertil skal jeg bemærke, at for det Første foreligge, saavidt jeg veed, ikke Detaillerne fra den Tid, og for det Andet er der ikke Noget af dem, som sidde her, der som vorne Mænd have prøvet og kendt denne Stats Anvendelse, der er altsaa Ingen her, som med fuldkommen Erfaring og med frisk Grindring og levende Følelse af det Tryk, som paahvilede dem, kan komme og aflægge Vidnesbyrd derom. Selv de Mænd, som vi glæde os over at see sidde her i vor Kreds med stor Friskhed i deres høie Alder,